

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો બે નંબર

દૂતની ત્રિવિધ પ્રયોગશીલતા: ભવિષ્યવાણીય ગતિશીલતાનું અનાવરણ

Jeff Pippenger

2024-02-29

એલિયાહના ત્રિવિધ પ્રયોગનો સંબંધ ઈશ્વરના કાર્યકારી ન્યાયના સમયગાળા દરમિયાન સંદેશ, સંદેશવાહક અને ચળવળ સાથે છે; આ સમયગાળો યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં રવિવારના કાયદાથી આરંભે છે અને કૃપાકાળના સમાપ્તિ સુધી ચાલુ રહે છે. કાર્યકારી ન્યાય એવો સમયગાળો ધરાવતી અવસ્થાથી ઉગ્ર બને છે, જેમાં ઈશ્વરના ન્યાયમાં દયા મિશ્રિત હોય છે, ત્યાંથી તે સમય સુધી પહોંચે છે જ્યારે તેમના ન્યાયો દયા વિના અંતિમ સાત આફતોમાં ઢોળી દેવાય છે.

વચનના દૂત માટે માર્ગ તૈયાર કરનાર દૂતની ત્રિગુણ લાગુ પડતી અર્થછાયા, દેવના તપાસાત્મક ન્યાયના સમાપનકાળ દરમિયાનના સંદેશ, દૂત અને આંદોલનને સંબોધે છે; અને તે જ એક લાખ ચુમ્માલીસ હજારના મોહરાંકનના સમયકાળની ઓળખ આપે છે. તે સમયકાળ યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં આવનારા નજીકના રવિવારના કાયદા સાથે સમાપ્ત થાય છે, અને તે જ સમયે દેવના કાર્યકારી ન્યાયોનો આરંભ થાય છે.

યોહાન બાપ્તિસ્તે ખ્રિસ્ત માટે માર્ગ તૈયાર કર્યો, જે દાનિયેલ અધ્યાય નવ, પદ સત્તાવીસની પૂર્ણતામાં સંધિને દૃઢ કરવા માટે સંધિના દૂત હતા. આમ કરતાં તેણે ખ્રિસ્ત માટે પોતાના મંદિરમાં અયાનક આવવા અને લેવીના પુત્રોને શુદ્ધ કરવા માટે પણ માર્ગ તૈયાર કર્યો, જે તેમણે પોતાના સાડા ત્રણ વર્ષના સેવાકાર્યની શરૂઆતમાં અને અંતે કર્યું. શાબ્દિક મંદિરની શુદ્ધિ એ તેમના એ કાર્યનું પ્રતીક હતી, જેમાં તેઓ લેવીના પુત્રો તરીકે દર્શાવવામાં આવેલાઓના આત્માના મંદિરને શુદ્ધ કરતા હતા.

મંદિરને શુદ્ધ કરવાની તેમની શાબ્દિક ક્રિયા ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતા હતી, અને જ્યારે તેમણે આ કાર્ય યોહાન અધ્યાય ૨, કલમો ૧૩થી ૨૨માં પૂર્ણ કર્યું, ત્યારે પવિત્ર આત્માએ શિષ્યોને જૂના કરારનો એક એવો ભાગ યાદ કરાવ્યો, જે માલાખી ૩ની પૂર્ણતામાં શિષ્યોને શુદ્ધ અને પરિશોધિત કરવાની તેમની ક્રિયાનું એક અંગ હતો.

યોહાનના ઉતારામાં, ખ્રિસ્તે દર્શાવ્યું કે જ્યારે તેમના દેહરૂપ મંદિરનો વિનાશ કરવામાં આવશે, ત્યારે તેઓ તેને ત્રણ દિવસમાં ફરી ઊભું કરશે. વાદવિવાદ કરનાર યહૂદીઓ સાથેના આ સંવાદમાં એ પણ ઉમેરાયું કે હેરોદ દ્વારા કરવામાં આવેલું અને એ જ વર્ષમાં પૂર્ણ થયેલું શાબ્દિક મંદિરનું પુનઃનિર્માણ છિયાલીસ વર્ષ ચાલ્યું હતું. ઈસુ પોતાના શિષ્યોને પ્રબોધકીય વચન સાથે સંબંધિત નિયમોમાંના એકના ઉદાહરણ દ્વારા શુદ્ધ કરી રહ્યા હતા—એ પ્રબોધકીય વચન, જેને ઈસુએ દેવદૂતો, પવિત્ર આત્મા અને પ્રબોધકોની કાર્યસેવા દ્વારા પોતાના વચનમાં સ્થાપિત કર્યું હતું.

તેમણે એ પ્રતીકાત્મક દૃષ્ટાંત પ્રદાન કર્યો કે શાબ્દિક આધ્યાત્મિકનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેમણે મંદિરના પ્રતીક તરીકે “છિયાલીસ” સંખ્યાની પ્રતીકાત્મક કુંજ સ્થાપિત કરી. “છિયાલીસ” એટલા દિવસોની સંખ્યા હતી જેટલા સમય સુધી મૂસા મંદિર માટેની સૂચનાઓ પ્રાપ્ત કરતાં પર્વત પર હતા. “છિયાલીસ” માનવીય મંદિરની રચના કરતાં કોમોઝોમોની સંખ્યા છે. “છિયાલીસ” એટલા વર્ષોની સંખ્યા છે (1798 થી 1844) જે આધ્યાત્મિક મંદિરની પુનઃસ્થાપનામાં પૂર્ણ થયા, જેને પ્રથમ મૂર્તિપૂજકતાએ અને ત્યારબાદ પાપાશાહીએ પગદળી કર્યું હતું.

મંદિરની બે શુદ્ધિ ઓમાં એ પ્ર તિકાત્મ ક અર્થ સામેલ છે કે ત્રણ દિવસ છેતાલીસ વર્ષના સમાન છે. તેમાં આ સિદ્ધિ તંત્ર પણ સમાવાયેલો છે કે શાબ્દિક વસ્તુ આધ્યાત્મિક કનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તે ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતા અને તેની આગાહી—બ્રહ્માનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું. આ બે શુદ્ધિ ઓ એવી એક સત્યતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે એક વર્ગ દ્વારા ગેરસમજાયેલી છે, અને બીજા વર્ગને પ્રગટ કરવામાં આવી છે.

બે શુદ્ધિકરણો એવા સમયગાળાને સૂચવે છે, જ્યારે દેવની ચર્ય એટલી ભ્રષ્ટ થઈ ગઈ હોય છે કે તે “વ્યભિચારી વિષધરોની પેઢી” બની ગઈ હોય, જે કોઈ નિશાનીની માંગ કરી રહી હોય છે, જ્યારે તે નિશાની તેઓને સીધી રીતે સમજાવવામાં આવી રહી હોય; કારણ કે આપવાની એકમાત્ર નિશાની તો મંદિરના વિનાશની નિશાની જ છે, જે ત્રણ દિવસમાં ફરી ઊભું કરવામાં આવે છે.

હે સાપના સંતાનોની પેઢી, તમે દુષ્ટ હોવા છતાં કેવી રીતે સારી વાતો બોલી શકો? કેમ કે હૃદયમાં જે ભરપૂર છે, તે જ મોઢું બોલે છે.... પછી શાસ્ત્રીઓ અને ફરીસીઓમાંથી કેટલાંક લોકોએ ઉત્તર આપી કહ્યું, ગુરુજી, અમે તમારી પાસેથી કોઈ નિશાની જોવી ઇચ્છીએ છીએ. પરંતુ તેમણે તેમને ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું, દુષ્ટ અને વ્યભિચારી પેઢી નિશાની શોધે છે; અને તેને ભવિષ્યવક્તા યોનાહની નિશાની સિવાય બીજી કોઈ નિશાની આપવામાં આવશે નહીં: કારણ કે જેમ યોનાહ ત્રણ દિવસ અને ત્રણ રાત મહામાછલીના પેટમાં હતો, તેમ મનુષ્યનો પુત્ર પણ ત્રણ દિવસ અને ત્રણ રાત ધરતીના હૃદયમાં રહેશે. મથિ 12:34, 38-40.

આ બધી ભવિષ્યવાણીય ગતિશીલતાઓ કરારના દૂતના અયાનક પોતાના મંદિરમાં આવવાના ત્રણેય પૂર્ણતાઓમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જેમ તેમણે યોહાન અધ્યાય બેમાં કર્યું હતું.

યહૂદીઓનો પાસ્ખા તહેવાર નજીક હતો, અને ઈસુ યેરુશાલેમ ગયા. અને તેમણે મંદિરમાં બળદ, ઘેટાં અને કપોત વેચનારા, તથા નાણાં બદલનારા બેઠેલા જોયા. અને નાનાં દોરડાંનો ચાબુક બનાવી તેમણે બધાંને, તેમજ ઘેટાં અને બળદોને, મંદિરમાંથી બહાર કાઢ્યા; અને નાણાં બદલનારાઓના સિક્કા છાંટી નાખ્યા અને તેમની મેજો ઊંધી પાડી દીધી. અને કપોત વેચનારાઓને કહ્યું, “આ વસ્તુઓ અહીંથી લઈ જાઓ; મારા પિતાના ઘરને વેપારનું ઘર બનાવશો નહિ.” અને તેમના શિષ્યોને સ્મરણ થયું કે લખેલું છે, “તારા ઘરના ઉત્સાહે મને ગ્રસ્યો છે.” પછી યહૂદીઓએ ઉત્તર આપીને તેમને કહ્યું, “તું આ બધું કરે છે, તો અમને કયું ચિહ્ન બતાવે છે?” ઈસુએ ઉત્તર આપીને તેમને કહ્યું, “આ મંદિરનો નાશ કરો, અને હું તેને ત્રણ દિવસમાં ફરી ઊભું કરી દઈશ.” ત્યારે યહૂદીઓએ કહ્યું, “આ મંદિર બાંધવામાં છેતાલીસ વર્ષ લાગ્યાં છે, અને તું તેને ત્રણ દિવસમાં ફરી ઊભું કરશે?” પરંતુ તેઓ પોતાના દેહરૂપ મંદિર વિષે બોલતા હતા. તેથી જ્યારે તેઓ મૃતકોમાંથી જીવી ઊઠ્યા, ત્યારે તેમના શિષ્યોને સ્મરણ થયું કે તેમણે તેમને આ કહ્યું હતું; અને તેમણે શાસ્ત્ર પર અને ઈસુએ કહેલા વચન પર વિશ્વાસ કર્યો. યોહાન 2:13-22.

વચનના સંધિદૂતને લેવીના પુત્રોને “ચાંદી” સમાન, જે દેવના વચનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને “સોનું” સમાન, જે વિશ્વાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, શુદ્ધ પણ કરવા અને પરિશોધિત પણ કરવા હતા. વચનના સંધિદૂત પોતાના ભવિષ્યવાણીય “વચન”માં તેમનો “વિશ્વાસ” વધારીને પોતાના શિષ્યોને શુદ્ધ કરશે. તે ભવિષ્યવાણીય વચન શુદ્ધ કરવા માટે રચાયેલ હતું, પરંતુ પરિશોધિત કરવા માટે પણ. તેમનું ભવિષ્યવાણીય વચન હંમેશાં એક પરીક્ષાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને જ્યારે તેઓ અયાનક પોતાના મંદિરમાં આવે છે તે સમયગાળા દરમિયાન, લેવીના પુત્રો તેમનાં ભવિષ્યવાણીય વચન દ્વારા પરિશોધિત થાય છે.

“જેનાં હાથમાં પોતાનો વાંસલો છે, અને તે પોતાની ખળિયાણને સંપૂર્ણપણે સાફ કરશે, અને પોતાનું ઘઉં કોઠારમાં એકત્ર કરશે.” મત્ત 13:12. આ શુદ્ધિ કરણના સમયોમાંનો એક સમય હતો. સત્યના શબ્દો દ્વારા, ભૂલું ઘઉંથી અલગ કરવામાં આવતું હતું. ઠપકો સ્વીકારવા માટે તેઓ અતિશય યથાર્થ અને આત્મધર્મી હતા, અને નમ્રતાભરેલું જીવન સ્વીકારવા માટે દુનિયાવી વસ્તુઓના અતિપ્રેમી હોવાથી, ઘણા

ઈસુથી પાછા વળી ગયા. આજે પણ ઘણા એ જ કરી રહ્યા છે. આજે આત્મ ાઓની પરીક્ષા થાય છે, જેમ કફરનહૂમની સભાસ્થાનમાં આવેલા તે શિષ્યોની થઈ હતી. જ્યારે સત્ય હૃદય સુધી પહોંચાડવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ જુએ છે કે તેમનું જીવન દેવની ઇચ્છા અનુસાર નથી. તેઓ પોતાની અંદર સંપૂર્ણ પરિવર્તનની આવશ્યકતા જુએ છે; પરંતુ તેઓ આત્મ નિષેધના કાર્યને હાથ ધરવા તૈયાર નથી. તેથી જ્યારે તેમના પાપો પ્રકાશમાં આવે છે ત્યારે તેઓ કંઈ ધિત થાય છે. તેઓ ઠેસ પામી દૂર ચાલી જાય છે, જેમ તે શિષ્યો ઈસુને છોડીને બબડતા જતા રહ્યા હતા, ‘આ કઠિન વચન છે; તેને કોણ સાંભળી શકે?’” ધ ડિઝાયર ઓફ એજિસ, 392.

“કપરનહૂમની સભાસ્થાનમાં” રહેલી તે “પરીક્ષિત થયેલી આત્માઓ”એ એ સમજવાનું ઇનકાર કર્યું કે જ્યારે ખ્રિસ્તે તેમને જણાવ્યું કે તેઓએ તેમનું માંસ ખાવું અને તેમનું લોહી પીવું જોઈએ, ત્યારે તેઓ આધ્યાત્મિક સત્ય વ્યક્ત કરવા માટે પોતાના શાર્બિક શરીરનો ઉપયોગ કરી રહ્યા હતા. યોહાનના બીજા અધ્યાયમાં તેમણે મંદિર વિષે જે કર્યું હતું, તે જ સમાન ભવિષ્યવાણીાત્મક પ્રતીકાત્મક રજૂઆત આ હતી. જ્યારે એ સિદ્ધાંત—કે શાર્બિક વસ્તુ આધ્યાત્મિકથી પહેલાં આવે છે અને તેનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે—“કઠિન વચન” તરીકે ઓળખાયો, જેને તેઓ “સાંભળવા” ઇચ્છતા નહોતા, ત્યારે તેઓ ફરી વળ્યા અને ત્યાર પછી કદી તેમની સાથે ચાલ્યા નહીં. આ ઘટના યોહાનના છઠ્ઠા અધ્યાયના છયાસીમી કલમમાં (666) બની, જે જલ્દી આવનારા રવિવારના કાયદાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેનો પૂર્વછાયારૂપ 22 ઓક્ટોબર, 1844 હતો, અને જેનો પૂર્વછાયારૂપ, તેના બદલે, કલ્વરીના ક્રૂસ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યો હતો.

તે સમયથી તેના ઘણા શિષ્યો પાછા ફરી ગયા, અને પછીથી તેની સાથે ફરી ચાલ્યા નહીં. યોહાન 6:66.

યોહાનના બીજા અધ્યાયમાં, પવિત્ર આત્માએ શિષ્યોના મનને દેવના ઉત્કટ ઉત્સાહનું વર્ણન કરતી ભવિષ્યવાણી “યાદ” કરવા દોર્યું હતું, અને “ઉત્સાહી” શબ્દ હિબ્રૂ તથા ગ્રીક બંનેમાં “ઈર્ષ્યાળુ” શબ્દ જેવો જ છે.

કારણ કે તારાં ઘર માટેનો ઉર્જાહ મને ભસ્મ કરી ગયો છે; અને જેઓ તારી નિંદા કરતા હતા, તેમની નિંદાઓ મારા ઉપર આવી પડી છે. ભજન સંહિતા 69:9.

દેવનો ઉત્કટ ભાવ, જે તેમની ઈર્ષ્યા છે, દેવના સ્વભાવના તે તત્વને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે કે તેઓ ઈર્ષ્યાળુ દેવ છે, જેમની ઈર્ષ્યા તેમના પ્રત્યે દ્વેષ રાખનારા લોકો પર ત્રીજી અને ચોથી પેઢી સુધી પ્રગટ થાય છે. યોહાનના બીજા અધ્યાયમાં, પવિત્ર આત્મા એ સ્થાપિત કરી રહ્યા હતા કે કરારના દૂત દ્વારા સિદ્ધ કરવામાં આવતું શુદ્ધિકરણ ચોથી અને અંતિમ પેઢીમાં થાય છે, જોકે અંતિમ પેઢીનો ખ્યાલો ભરાઈ જાય ત્યારે ત્રીજી પેઢીના કેટલાક લોકો હંમેશા હજી ઊભા રહે છે. તે પેઢી વ્યભિચારી અને સાપોના સંતાનોની પેઢી છે.

મૂસા ચોથી પેઢીનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, અને ત્યારે મૂસાએ છેચાલીસ દિવસ દરમિયાન મંદિરની સ્થાપના વિશેની શિક્ષા પ્રાપ્ત કરી. તે દિવસોમાં તેણે વ્યવસ્થા પ્રાપ્ત કરી, જેમાં બીજી આજ્ઞામાં આ ઓળખાવવામાં આવ્યું છે કે દેવની ઈર્ષ્યા ત્રીજી અને ચોથી પેઢીઓમાં પ્રગટ થાય છે.

અને તેણે અબ્રામને કહ્યું, નિશ્ચિત જાણ કે તારું વંશ એવા દેશમાં પરદેશી થશે, જે તેમનું નથી, અને તેઓની સેવા કરશે; અને તેઓ તેમને ચારસો વર્ષ સુધી પીડા આપશે; અને જે જાતિને તેઓ સેવા કરશે, તેનું પણ હું ન્યાય કરીશ; અને ત્યારબાદ તેઓ ઘણું ધન-સંપત્તિ લઈને બહાર આવશે. અને તું શાંતિથી પોતાના પિતૃઓ પાસે જશે; તું સારા વૃદ્ધાવસ્થામાં દફનાવવામાં આવશે. પરંતુ ચોથી પેઢીમાં તેઓ ફરી અહીં આવશે; કારણ કે અમોરીઓનો અપરાધ હજી પૂર્ણ થયો નથી. ઉત્પત્તિ 15:13-16.

પ્રાચીન ઇઝરાયેલની અંતિમ પેઢીમાં, ખ્રિસ્તી ચર્યનું મંદિર, જેને પીતરે “આધ્યાત્મિક ઘર” કહેલું, સ્થાપિત કરવામાં આવ્યું. તે ઇતિહાસ દરમિયાન ઈશ્વરે પોતાની ઈર્ષ્યાળુ ઉત્કટતા બે વખત પ્રગટ કરી, જ્યારે પોતાની ઉત્કટ સુકત પરતામાં તેણે મંદિરને શુદ્ધ કર્યું. 1844માં ઈશ્વરે મિલરાઇટોના આધ્યાત્મિક મંદિરને ઉભું

કર્ચુ હતું, અને ફરી એકવાર તેણે અગાઉના પસંદ કરાયેલા લોકોને પસાર કરી દીધા હતા. તે ઇતિહાસમાં કરારનો દૂત 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે અયાનક આપ્યો.

તેમના પ્રકટ થવા માટેની તૈયારી વિલિયમ મિલરના સેવાકાર્ય દ્વારા કરવામાં આવી હતી. જેમ જેમ પ્રોટેસ્ટન્ટો અને મિલરાઇટો 22 ઓક્ટોબર, 1844 તરફ આગળ વધતા ગયા, તેમ બે વર્ગોની કસોટી કરવામાં આવી. પ્રોટેસ્ટન્ટોની કસોટીનો સમય અંતકાળે 1798માં પ્રથમ દેવદૂતના આગમન સાથે આવ્યો. લેવીના પુત્રોને “શુદ્ધ અને પરિશોધિત” કરવાની જે સંદેશા હતી, તે 1831માં ઔપચારિકરૂપે સ્થાપિત કરવામાં આવી પછી, 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશાને શક્તિ મળતાં પ્રોટેસ્ટન્ટોની કસોટી શરૂ થઈ. 19 એપ્રિલ, 1844ના રોજ, પ્રોટેસ્ટન્ટો આ કસોટીમાં નિષ્ફળ ગયા અને બાબેલની પુત્રીઓ બન્યા.

પછી બીજો દૂત આવ્યો, અને ત્યારબાદ મિલરાઇટોના વિશ્વાસની પરીક્ષા લેવામાં આવી, અને એક શુદ્ધિકરણ તથા છંટણી પૂર્ણ કરવામાં આવી. જ્યારે 12 ઓગસ્ટથી 17 ઓગસ્ટ દરમિયાન એક્સિસ્ટર કેમ્પ સભામાં બીજા દૂતના સંદેશાને શક્તિ પ્રાપ્ત થઈ, ત્યારે બુદ્ધિશાળી અને મૂર્ખ મિલરાઇટોના વિભાજનરૂપ મિલરાઇટોની પરીક્ષા પૂર્ણ કરવામાં આવી.

જ્ઞાની અને મૂર્ખ વચ્ચેનો ભેદ તે તેલ હતું, જે મધરાત્રીની પોકારનો ભવિષ્યવાણીય સંદેશ હતો. જ્યારે ત્રીજો દેવદૂત 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ આવ્યો, ત્યારે મંદિર (છિયાલીસ વર્ષમાં) બાંધવામાં આવ્યું હતું. તે સમયે કરારનો દૂત અયાનક પોતાના મંદિરમાં આવ્યો.

“અમારા મહાયાજક તરીકે પવિત્રસ્થાનના શુદ્ધિકરણ માટે અતિપવિત્ર સ્થાને ખ્રિસ્તનું આગમન, જેમ દાનિયેલ 8:14 માં દર્શાવવામાં આવ્યું છે; મનુષ્યપુત્રનું પ્રાચીન દિવસોના સમક્ષ આગમન, જેમ દાનિયેલ 7:13 માં રજૂ કરવામાં આવ્યું છે; અને પ્રભુનું પોતાના મંદિર તરફ આગમન, જેમ મલાકીએ અગાઉથી ભવિષ્યવાણી કરી હતી—આ બધું એ જ એક ઘટનાના વર્ણનો છે; અને આ જ ઘટના મથિ 25 માં દસ કન્યાઓના દૃષ્ટાંતમાં ખ્રિસ્તે વર્ણવેલા, લગ્ન માટે વરરાજાના આગમન દ્વારા પણ દર્શાવવામાં આવી છે.” The Great Controversy, 426.

ત્યારે જ સંવિધાનના દૂતએ પોતાની શુદ્ધિકરણ અને શુદ્ધિપૂર્વક છંટણી કરવાની કામગીરી શરૂ કરી, જેમાં માલાખી અધ્યાય ત્રણમાં લેવીના પુત્રો તરીકે ઓળખાયેલા મિલરાઇટ શિષ્યોનો સમાવેશ થતો હતો.

“પ્રથમ અને દ્વિતીય દેવદૂતોના સંદેશાઓ હેઠળ વરરાજાને મળવા આગળ નીકળેલા અનેક લોકોએ, વિશ્વને આપવામાં આવનાર તૃતીય, અંતિમ પરીક્ષણકારી સંદેશને અસ્વીકાર કર્યો; અને અંતિમ બોલાવો કરવામાં આવશે ત્યારે એવો જ સમાન અભિગમ અપનાવવામાં આવશે.”

“આ દૃષ્ટાંતની દરેક વિશેષતા કાળજીપૂર્વક અભ્યાસ કરવી જોઈએ. આપણું પ્રતિનિધિત્વ અથવા તો બુદ્ધિમાન કુમારીઓ દ્વારા થાય છે અથવા તો મૂર્ખ કુમારીઓ દ્વારા.” Review and Herald, October 31, 1899.

જ્યારે 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પ્રથમ દેવદૂતનો સંદેશ શક્તિથી સમર્થિત થયો, ત્યારે વિશાળ સંખ્યામાં લોકો મિલરાઇટ યળવળમાં જોડાયા. ત્યારબાદ 19 એપ્રિલ, 1844ના રોજ, એક મોટો વર્ગ આ યળવળમાંથી બહાર નીકળી ગયો. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ, પરંપરાગત દૃષ્ટિએ એવું માનવામાં આવે છે કે આશરે પચાસ આત્માઓએ વિશ્વાસ દ્વારા પરમ પવિત્ર સ્થાને પ્રવેશ કર્યો. માન્ય રાખીએ કે ત્રીજા દેવદૂતના પ્રકાશને શરૂઆતમાં અનુસરનારી સંખ્યા અંદાજે પચાસ આત્માઓ જેટલી હતી, તો જ્યારે અમને આ રીતે જણાવવામાં આવે છે કે જેમણે પ્રથમ અને બીજા દેવદૂતના સંદેશાઓ સ્વીકાર્યા હતા એવા “ઘણાં” લોકોએ “ત્રીજા, અંતિમ પરીક્ષણરૂપ સંદેશને નકારી કાઢ્યો,” ત્યારે તેનો અર્થ શું થાય છે?

વચનના કરારનો દૂત અચાનક પોતાના મંદિરમાં આઠ ચો અને સ્વર્ગસ્થ પવિત્ર સ્થાનનું પ્રકાશ તથા ત્રીજા દૂતનો સંદેશ તે પચાસ જણ માટે ખુલ્લો કર્યો, જેઓ આગળ વધીને ત્રીજા દૂતના અનુભવમાં પ્રવેશ્યા હતા, પરંતુ શરૂઆતમાં તેઓ વિખેરાઈ ગયા હતા. તે સમયે તેમની નિરાશા પ્રથમ નિરાશા કરતાં વધુ હતી, જોકે બહેન ૮ હાઇટ ટૂંકારા આપણને જાણ કરવામાં આવે છે કે તેમની નિરાશા ક્રૂર પછીના શિષ્યોની નિરાશા જેટલી મોટી નહોતી.

બંને સમાનાંતર ઇતિહાસોમાં, ખ્રિસ્તે નિરાશ થયેલાઓ માટે પોતાનું ભવિષ્યવાણીપૂર્ણ વચન ઉઘાડ્યું, અને 1850 સુધીમાં, સિસ્ટર વાઇટ કહે છે કે તેને દર્શાવવામાં આવ્યું હતું કે તે સમયે પ્રભુ પોતાની પ્રજાને એકત્રિત કરવા માટે ફરીથી પોતાનો હાથ લંબાવી રહ્યા હતા.

“23 સપ્ટેમ્બર, [1850] ના રોજ પ્રભુએ મને બતાવ્યું કે તેમણે પોતાની પ્રજાના અવશેષને પાછા મેળવવા માટે બીજી વાર પોતાનો હાથ લંબાવ્યો છે, અને આ ભેગા કરવાની વેળામાં પ્રયત્નો દ્વિગુણિત કરવાના છે. વિખેરણના સમયમાં ઇઝરાયેલને પ્રહાર કરવામાં આવ્યો અને તેને ચીરવામાં આવ્યો; પરંતુ હવે ભેગા કરવાની વેળામાં દેવ પોતાની પ્રજાને સાજો કરશે અને તેના ઘાવો બાંધશે. વિખેરણમાં સત્યનો પ્રસાર કરવા માટે કરવામાં આવેલા પ્રયત્નોનો બહુ ઓછો પ્રભાવ થયો, બહુ થોડું અથવા કંઈ જ સિદ્ધ થયું નહીં; પરંતુ ભેગા કરવાની વેળામાં, જ્યારે દેવએ પોતાની પ્રજાને ભેગી કરવા પોતાનો હાથ લંબાવ્યો છે, ત્યારે સત્યનો પ્રસાર કરવા માટેના પ્રયત્નો તેમનો નિર્ધારિત પ્રભાવ લાવશે. સૌએ કાર્યમાં એકતાસભર અને ઉત્સાહી હોવું જોઈએ. મેં જોયું કે હવે આ ભેગા કરવાની વેળામાં આપણને માર્ગદર્શન આપવા માટે વિખેરણના ઉદાહરણોની કોઈએ આશરો લેવો, તે શરમની વાત હતી; કારણ કે જો દેવ હવે આપણા માટે એટલું જ કરે જેટલું તેમણે ત્યારે કર્યું હતું, તો ઇઝરાયેલ કદી ભેગું ન થાય. સત્યનો પ્રચાર કરવો જેટલું જ જરૂરી છે કે તે એક પત્રમાં પ્રકાશિત કરવામાં આવે.”

Review and Herald, November 1, 1850.

ક્રોસ પર શિષ્યો વિખેરાઈ ગયા હતા, અને તે ઇતિહાસમાં, ત્રણ દિવસ પછી તેમણે પોતાના વિખેરાયેલા શિષ્યોને એકત્ર કરવા આરંભ કર્યો. 1844ના અંત પછી અંદાજે ત્રણ વર્ષ બાદ, ખ્રિસ્તે પોતાના વિખેરાયેલા ઝુંડને એકત્ર કરવા આરંભ કર્યો. તે ઇતિહાસમાં તેમણે પોતાના લોકોને પ્રકાશન કાર્ય શરૂ કરવા તથા હબક્કૂકની બે પાટિયાઓમાંથી બીજી પાટિયાને પ્રકાશિત કરવા દોરી ગયા, જે 1850ના અંતે તૈયાર કરવામાં આવી હતી, અને પછી 1851ના જાન્યુઆરીમાં Review and Heraldમાં વેચાણ માટે પ્રસ્તુત થવા લાગી.

૧૮૪૩નું ચાર્ટ એ તે સંદેશનું ભૌતિક પ્રતિનિધિત્વ હતું, જેણે મંદિરને શુદ્ધ કર્યું હતું, અને જે પ્રથમ તથા દ્વિતીય દેવદૂતના સંદેશાઓના ઇતિહાસમાં સ્થાપિત કરવામાં આવ્યું હતું. તૃતીય દેવદૂતના આગમન સાથે, ઈશ્વરે પોતાનું કાર્ય પૂર્ણ કરીને પોતાના લોકોને ઘરે લઈ જવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો, પરંતુ તેમણે પ્રાચીન ઇઝરાયેલ જેમ બળવો કર્યો; અને ત્યારબાદ પ્રાચીન તથા આધુનિક બંને ઇઝરાયેલને અરણીઓમાં ભટકવા માટે નિમણૂક કરવામાં આવ્યા. જો તે એન્જેલોસ્ટો, જેમણે આરંભમાં તૃતીય દેવદૂતનો પ્રકાશ સ્વીકાર્યો હતો, વિશ્વાસ દ્વારા આગળ વધ્યા હોત, અને પોતાના સંદેશાનું ભૌતિક પ્રતિનિધિત્વ—જે ૧૮૫૦નું ચાર્ટ હતું—વહન કર્યું હોત, તો તેઓ યેશુના દ્વિતીય આગમનનો પ્રારંભ કરાવી શક્યા હોત અને ઘરે ગયા હોત. પરંતુ તેઓ યહોશુઆ અને કાલેબ, તથા દસ અવિશ્વાસુ ગુપ્તચરોના ઇતિહાસને પુનરાવર્તિત કરવા માટે નિર્ધારિત હતા.

“જો એડવેન્ટવાદીઓએ 1844ની મહાન નિરાશા પછી પોતાના વિશ્વાસને મક્કમ મપણે પકડી રાખ્યો હોત અને દેવના ખુલ્લતા પ્રબંધી માર્ગદર્શન અનુસાર એકતાપૂર્વક આગળ વધ્યા હોત, ત્રીજા દૂતનો સંદેશ સ્વીકારીને પવિત્ર આત્માની શક્તિમાં તેનું જગતને પ્રચાર્યા હોત, તો તેઓએ દેવનો ઉદ્ધાર જોયો હોત; પ્રભુએ તેમના પ્રયત્નો સાથે શક્તિ શાળી રીતે કાર્ય કર્યું હોત; કાર્ય પૂર્ણ થઈ ગયું હોત; અને ખ્રિસ્ત આ પહેલાં જ પોતાના લોકોને તેમનો પ્રતિજ્ઞ આપવા સ્વીકારવા આવી ગયા હોત.

પરંતુ નિરાશા પછી આવેલા શંકા અને અનિશ્ચિતતાના સમયગાળામાં, આગમનના વિશ્વ ઇસીઓમાંના ઘણા પોતાના વિશ્વ ઇસમાંથી ડગમગી ગયા.... આ રીતે કાર્યમાં અવરોધ આવી ગયો, અને જગત અંધકારમાં છોડી દેવામાં આવ્યું. જો સમગ્ર એડવેન્ટવાદી સમુદાય દેવની આજ્ઞા ઇસીઓ અને યેશુના વિશ્વ ઇસ પર એક થયો હોત, તો આપણી ઇતિહાસકથા કેટલી બધી સારી રીતે ભિન્ન હોત!” Evangelism, 695.

યોહાન બાપ્તિસ્તા અને વિલિયમ મિલરે ખ્રિસ્ત માટે માર્ગ તૈયાર કર્યો કે તેઓ અયાનક આવીને એવા એક લોકોને શુદ્ધ કરે, જે પવિત્ર આત્માની શક્તિ હેઠળ મુક્તિનો સંદેશ સમગ્ર વિશ્વ સુધી લઈ જાય. ખ્રિસ્તના શિષ્યોએ પોતાને સોંપાયેલ કાર્ય પૂર્ણ કર્યું, પરંતુ એડવેન્ટિઝમની શરૂઆતએ એવું કર્યું નહીં. 1856 સુધીમાં તેઓ લાઓદિકિયાની સ્થિતિમાં પડી ગયા હતા, “સાત વખત”ના અગ્રિમ પ્રકાશને અસ્વીકાર કર્યો હતો, અને 1863માં ટૂંક સમયમાં આવનારી રવિવારની કાનૂન સુધી વધતા જતા બળવાના પ્રક્રિયાની શરૂઆત કરી. 1863નો બળવો દસ ગુમયરોના બળવા દ્વારા પ્રતિકાત્મક રીતે દર્શાવવામાં આવ્યો હતો. અરણ્યમાં ચાલીસ વર્ષના ભ્રમણના અંતે પ્રાચીન ઇઝરાયેલને ફરી એ જ કસોટી પાસે લાવવામાં આવ્યો, અને આ રીતે આધુનિક ઇઝરાયેલને પ્રારંભિક કસોટી સુધી પાછા લાવવામાં આવે છે તેનું ઉદાહરણ પૂરું પાડવામાં આવ્યું.

કાદેશ ખાતે દસ ગુમયરોનો બળવો, ચાલીસ વર્ષ પછી કાદેશ ખાતે ફરી દોહરાયો હતો. દસ ગુમયરોના એ બળવાએ, જેના પરિણામે અરણ્યમાં ચાલીસ વર્ષનું ભટકણ આવ્યું, તે 1863ના બળવાને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યારે આધુનિક ઇસ્રાએલે લાઓદિકિયાના અરણ્યમાં પોતાનું જ ભટકણ સર્જ્યું. ચાલીસ વર્ષના અંતે પ્રાચીન ઇસ્રાએલને ફરી કાદેશ ખાતે લાવવામાં આવ્યું; આ રીતે એ ઓળખાય છે કે 1863ના બળવાના સમયે મિલરાઇટ એડવેન્ટિઝમને શુદ્ધ કરનાર પરીક્ષા, જ્યારે કરારનો દૂત ફરી અયાનક પોતાના મંદિરમાં આવે, ત્યારે ફરી દોહરાવાની છે.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“ગિલેઆદ અને બાશાનના વિજયમાં ઘણાં એવા હતા જેઓને લગભગ ચાલીસ વર્ષ પહેલાં કાદેશમાં બનેલી તે ઘટનાઓ યાદ આવી, જેણે ઇઝરાયેલને રણમાં લાંબા ભટકાવાના ભાગ્યને સોંપી દીધો હતો. તેમણે જોયું કે વચનદત્ત દેશ વિષે જાસૂસોએ આપેલો અહેવાલ અનેક દૃષ્ટિએ યોગ્ય હતો. નગરો કિલ્લેબંધીવાળા અને અતિ વિશાળ હતાં, અને તેમાં દૈત્યો વસતા હતા, જેમની સરખામણીએ હિબ્રુઓ માત્ર બટુક સમાન હતાં. પરંતુ હવે તેઓ જોઈ શકતા હતા કે તેમના પિતૃઓની ઘાતક ભૂલ ઈશ્વરની શક્તિ પર અવિશ્વાસ રાખવામાં હતી. માત્ર આ જ કારણથી તેઓ તરત જ તે મનોહર દેશમાં પ્રવેશી શક્યા નહોતાં.”

“જ્યારે તેઓ પ્રથમ વખત કાનાનમાં પ્રવેશ કરવાની તૈયારીમાં હતા, ત્યારે આ ઉપક્રમ હવે કરતાં ઘણો ઓછો કઠિન હતો. દેવે પોતાના લોકોને વચન આપ્યું હતું કે જો તેઓ તેની વાણીનું પાલન કરશે, તો તે પાપાળ આગળ ચાલશે અને તેમના માટે યુદ્ધ કરશે; અને દેશના રહેવાસીઓને હાંકી કાઢવા માટે તે ભમરાં પણ મોકલશે. રાષ્ટ્રોના ભયો સામાન્ય રીતે જાગૃત થયા ન હતા, અને તેમની આગળ વધતી ગતિનો વિરોધ કરવા માટે બહુ ઓછી તૈયારી કરવામાં આવી હતી. પરંતુ હવે જ્યારે પ્રભુએ ઇઝરાયેલને આગળ વધવા આજ્ઞા આપી, ત્યારે તેમને સચેત અને શક્તિશાળી શત્રુઓના વિરોધમાં આગળ વધવું હતું, અને વિશાળ તથા સુપ્રશિક્ષિત સૈનાઓ સાથે સંઘર્ષ કરવો હતો, જેઓ તેમના આગમનનો પ્રતિરોધ કરવા માટે તૈયારી કરી રહી હતી.”

“ઓગ અને સિહોન સાથેના તેમના સંઘર્ષમાં પ્રજા એ જ પરીક્ષામાં લાવવામાં આવી, જેના હેઠળ તેમના પિતાઓ એટલા ૨૫૪ રીતે નિષ્ફળ ગયા હતા. પરંતુ હવે આ કસોટી તે સમય કરતાં ઘણું વધુ કઠિન હતી, જ્યારે ઈશ્વરે ઇઝરાયેલને આગળ વધવાનો આદેશ આપ્યો હતો. પ્રભુના નામે આગળ વધવા કહેવામાં આવે ત્યારે તેમણે આગળ વધવાનો ઇનકાર કર્યો હોવાથી, ત્યારથી તેમની માર્ગમાં આવેલી અડચણો ઘણી વધારી ગઈ હતી. આ જ રીતે ઈશ્વર હજી પણ પોતાની પ્રજાની કસોટી કરે છે.

અને જો તેઓ પરીક્ષામાં સહન કરવામાં નિષ્ફળ જાય, તો તે તેમને ફરી એ જ સ્થળે લાવે છે, અને બીજી વાર પરીક્ષામાં વધુ નજીકથી આવશે અને અગાઉની કરતાં વધુ કઠિન હશે. આ ક્રિયામાં સુધીયાણું રહે છે, જ્યારે સુધી તેઓ કસોટીમાં ઊતરે નહીં; અથવા, જો તેઓ હજી પણ બળવાખોર રહે, તો ઈશ્વર પોતાનો પ્રકાશ તેમની પાસેથી હટાવી લે છે અને તેમને અંધકારમાં છોડી દે છે.” Patriarchs and Prophets, 436, 437.